

19. 3. 2013

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kdo jsou „všichni věřitelé“, jejichž nadpoloviční většina může rozhodnout o změně insolvenčního správce?

Jednou z novinek, kterou přinesl insolvenční zákon, je právo věřitelů rozhodnout o odvolání insolvenčního správce ustanoveného soudem a ustanovit správce nového. Rozhodovací praxe některých insolvenčních soudů však ukazuje, že přinesl i nejistotu ohledně využití tohoto práva.

Hlasování o osobě správce je povinným bodem programu první schůze věřitelů následující po přezkumném jednání. Podle § 29 odst. 1 IZ se na ní mohou věřitelé usnést, že soudem ustanoveného insolvenčního správce odvolávají z funkce a ustanovují nového insolvenčního správce. Toto usnesení je přijato, jestliže pro ně hlasovala **nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek**. Jde tedy o jednu z výjimek z obecné úpravy hlasování obsažené v § 49 odst. 1 IZ, podle nějž nestanoví-li tento zákon jinak, vyžaduje se k platnosti usnesení schůze věřitelů **prostá většina hlasů přítomných nebo řádně zastoupených** věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek. A právě **výklad pojmu „všichni věřitelé“** podle § 29 odst. 1 IZ činí některým insolvenčním soudům problémy. Jde o to, zda insolvenční zákon má na mysli skutečně úplně všechny přihlášené věřitele či nikoli, což má samozřejmě významný dopad na výsledek hlasování.

Vzhledem k tomu, že usnesení schůze věřitelů o ustanovení nového správce musí potvrdit insolvenční soud a proti negativnímu rozhodnutí je přípustné odvolání, zabýval se touto otázkou opakovaně též Vrchní soud v Praze, a to například v usnesení ve věci spis. zn. 2 VSPH 1068/2011 ze dne 19. prosince 2011. Vyšel přitom z právní úpravy hlasovacího práva.

Podle § 51 odst. 1 IZ mohou věřitelé, jejichž pohledávka byla popřena, hlasovat v rozsahu popření pouze pokud se na tom usnese schůze věřitelů. Pokud schůze věřitelů o hlasovacím právu nerozhodne, učiní tak soud. Zde je vhodné doplnit, že tento důsledek má pouze popření pravosti či výše (nikoli pořadí) pohledávky insolvenčním správcem. Popření jiným věřitelem se hlasovacího práva podle § 51 odst. 3 IZ nedotkne obdobně jako popření pohledávky dlužníkem, které podle § 192 odst. 3 IZ nemá na její zjištění vliv. Dalšími věřiteli, kteří mohou hlasovat jedině za předpokladu, že se tak usnesla schůze věřitelů, případně rozhodl insolvenční soud, jsou podle § 51 odst. 2 IZ věřitelé pohledávek vázaných na odkládací podmínku.

Tuto úpravu, která některým přihlášeným věřitelům nepřiznává právo hlasovat, je dle Vrchního

soudu v Praze nutné použít i při výkladu § 29 odst. 1 IZ. Pro výsledek hlasování podle tohoto ustanovení by proto měl být **rozhodující poměr dosažených hlasů vůči celkové výši pohledávek** přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze **s právem hlasu**, nikoli všech pohledávek. Při určení počtu hlasů, jejichž polovina musí být dosažena, se proto **nepřihlíží k popřeným a podmíněným pohledávkám, jimž nebylo právo hlasu přiznáno**.

Dalšími pohledávkami, s nimiž není spojeno právo hlasu, a tento závěr se na ně také musí vztahovat, jsou podle § 51 odst. 4 IZ pohledávky dosud nezjištěné nebo sporné. Nezjištěnými budou především pohledávky, které nebyly dosud přezkoumány. Typicky půjde o pohledávky vyhrazené ve smyslu § 192 odst. 4 IZ zvláštnímu přezkumnému jednání v důsledku změny jejich výše. O hlasovacím právu jejich věřitelů rozhoduje insolvenční soud.

Usnesení schůze věřitelů o odvolání soudem ustanoveného insolvenčního správce z funkce a ustanovení nového insolvenčního správce je tedy přijato, jestliže pro ně hlasovala nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, počítaná podle výše pohledávek, **s výjimkou pohledávek popřených insolvenčním správcem co do pravosti či výše, pohledávek podmíněných (jde-li o podmínku odkládací) a pohledávek dosud nezjištěných**, ledaže by jejich věřitelům schůze věřitelů nebo insolvenční soud přiznal hlasovací právo.

Obdobně je třeba vykládat i ustanovení insolvenčního zákona upravující hlasování o jiných otázkách. Vrchní soud v Praze již takto vyložil hlasování o způsobu řešení úpadku dlužníka podle § 151 odst. 1 IZ či hlasování o přijetí reorganizačního plánu podle § 347 odst. 1 IZ.

Mgr. Jan Pořízek,
advokát

[Mališ Nevrkla Legal, advokátní kancelář, s. r. o.](#)

Longin Business Center
Na Rybníčku 1329/5
120 00 Praha 2

Tel.: +420 296 368 350
Fax: +420 296 368 351
e-mail: law.office@mn-legal.eu

Další články:

- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Úmyslně zkracující právní jednání mezi dlužníkem a osobou blízkou](#)
- [Nejvyšší soud ČR: Úhrada úroků ze zápůjčky jako zvýhodňující jednání? Klíčový výklad k § 241 odst. 5 písm. b\) insolvenčního zákona](#)
- [K postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení](#)
- [K \(ne\)způsobilosti notářského zápisu jako exekučního titulu pro nařízení exekuce prodejem zástavy](#)
- [Promlčení pracovněprávních pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou](#)
- [Preventivní restrukturalizace](#)
- [Odpovědnost státu za nesprávný úřední postup exekutora: Je stát skutečně „posledním dlužníkem“?](#)
- [Odstoupení od smlouvy v insolvenčním řízení](#)
- [Zřízení exekutorského zástavního práva – právní rámec, dopady a judikatura](#)
- [Novela nařízení o insolvenčním řízení nabyla účinnosti – jaké přinesla změny?](#)